

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: علی کاظمی

۲۴ اپریل ۲۰۱۸

سال نو کارگری و اول ماه مه، بر کارگران جهان خجسته باد!

یک سال کارگری را پشت سر گذاشتیم، سالی که بارزترین شاهد نبرد طبقاتی کار و سرمایه بود. با گذشت بیش از پنج قرن از حیات سراسر تبعیض سرمایه‌داری جهان معاصر سایه جنگ، نابرابری، فقر، گرسنگی، گرم شدن سیاره زمین و مهاجرت میلیونی انسانها و... بر فراز سر مردم در گشت و گذار است.

در ایران وضعیت کارگران در نتیجه بختک جمهوری اسلامی به شدت آسیب دیده اند. سرکوب سیستماتیک کارگران پیشرو و سازمان‌های مدافع جنبش کارگری از بدو انقلاب به یکی از سیاستهای ثابت رژیم اسلامی تبدیل شده است. این در حالی است که کارگران ایران از تشکل مستقل و سراسری خود محروم اند و فعالان کارگری یا در زندانند و یا با قید وثیقه آزاد و منتظر بازداشت دوباره اند. سرمایه داری استثمارگر ایران از هیچ برنامه و ترفند و حيله ای برای کشیدن شیرۀ جان کارگران فروگذار نکرد: مزدهای کارگران را ماه ها و سالها به تعویق انداخت یا پرداخت نکرد، بسیاری از حقوق و مزایای کارگری از جمله سهم حق بیمه کارگران را حذف نمود و یا نپرداخت. واحدهای کار را به عناوین واهی تعطیل و هزاران کارگر را بی کار نمود، کارگران اعتصابی و نمایندگان مبارز آنها را اخراج نمود، هر حرکت اعتراضی را با حمایت دولت و نیروهای نظامی و قضائی اش (که خود بزرگترین سرمایه دار است و نماینده و مدافع منافع سرمایه داران است) سرکوب نمود، کارگران را به زندان انداخت، شکنجه کرد، کشت و یا به خودکشی واداشت و یا ترور کرد. وضعیت کارگران افغانستان مقیم ایران به علت تبعیضات و تحقیرات و محرومیت های مضاعف به مراتب وخیمتر است.

در مقابل این همه زور و ظلم و ستم و بی عدالتی و بی حقوقی، کارگران ساکت ننشستند، در سراسر کشور و در تمامی شهرهای بزرگ و کوچک در تمام سال و هر روزه، شاهد، اعتراضات، اعتصابات و انواع ابتکارات در تداوم مبارزاتشان بودیم. اعتصابات طولانی گروه ملی فولاد اهواز، نیشکر هفت تپه، هپکو و آنرآب اراک، کارگران شرکت واحد، پتروشیمی ها، کارگران تمام شهرداری ها، و ... نشانه های درخشانی از این مبارزات پیگیر و حق طلبانه بود. سازماندهی کارا، برنامه ریزی های حساب شده و هوشمند، شعارهای محفانه و کوبنده، اتکاء به نیروی خود در شعارهایی نظیر: "اگر نمی توانند کارخانه را اداره کنند ما کارگران خودمان می توانیم مدیریت را به دست بگیریم"

(کارگران نیشکر هفت تپه) شرکت خانواده ها در راهپیمائی ها و بعضاً حمایت سایر اقشار مردمی از این مبارزات، ویژگی های این دوره را نشان می دهد.

نقش برجسته زنان آگاه و مبارز در این مبارزات بسیار چشمگیر است. به ویژه حضور آنان در روز ۸ مارچ با شعار "اشتغال و دستمزد برابر حق همه زنان" و در اعتراض به نابرابری و تبعیض جنسیتی در عرصه اشتغال و معیشت در مقابل وزارت کار نشان از رشد آگاهی این جنبش است که می کوشد با تکیه بر اساسی ترین مطالبات زنان، در جهت پیوند با جنبش کارگری و کمک به متشکل ساختن زنان کارگر به پیش رود. اتحاد کارگران، عزم راسخ در مقاومت و پایداری تا به آخر، نهراسیدن از هرگونه تهدید و خطر و زندان و حتا مرگ، با اعلام این که: "حمله و دستگیری دیگر اثر ندارد. تا حق مان را نگیریم اعتصاب ادامه دارد" عوامل مؤثری در کسب برخی موفقیت های نسبی و موقتی کارگران و نشانگر پیشروی و تعرضی شدن اعتراضات کارگری در سال گذشته بود، هرچند هنوز بسیاری از مطالبات بحق کارگران بی پاسخ مانده و به علت عدم توازن قواء به کسب آنها نائل نشدند.

اما نبرد طبقاتی را تا محو کامل طبقات، پایانی نیست، یک سال به پایان رسید، اما سالی نویدبخش و پرتلاطم در پیش روست و همان مطالبات باقی مانده، بستر تداوم مبارزاتی تعیین کننده است. سال پیش رو بشارت دهنده تداوم، گسترش و تعمیق این مبارزات از طریق وحدت عمیق تر، سازماندهی و متشکل شدن گسترده تر تا حد سراسری شدن و یکی شدن این جویبارهای پراکنده و برآمدن سیلی خروشان در برهم زدن توازن قواء به سود کارگران است. کارگران آگاه و مبارز فولاد اهواز بدرستی گفتند و بشارت دادند که: "امروز تنها راه مقابله با مظلومی که بر ما می رود فقط و فقط اتحاد بین کارگران همه صنایع در همه جای کشور است. قدرت و توان ما برای ایستادگی در برابر زورگویان و سرمایه داران زیرپرست با یکپارچگی و به هم پیوستگی مان بیشتر و بیشتر خواهد شد. به امید روزی که همه ما کارگران این سرزمین همصدا و هموا پای مطالبات خود و ایفای نقش در تعیین سرنوشت خود محکم و استوار بایستیم."

با این رهنمود نوید بخش و در این روز خجسته اول ماه مه، روز اتحاد و مبارزه طبقه کارگر جهانی، به پیشواز سال نو کارگری می رویم، و با امید به آینده ای روشن پرچم پیروزی های بزرگتر طبقه کارگر را به اهتزاز در می آوریم.

خجسته باد روز اول ماه مه

پیروز باد مبارزات گسترده طبقه کارگر ایران و جهان

برقرار باد تشکل سراسری و مستقل کارگران در ایران

سرنگون باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران

"شبکه کنش مشترک" (با نیروهای "کنش مشترک")

۱۱ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۷ - اول ماه مه ۲۰۱۸